

Hol va

másik nagy, Latinovits Zoltán képében.

Most adták ki újra DVD-n Huszárik Zoltán örökbecsű filmjét. Ezúttal nincsen borítóbortány. A kiadó, a MaNDA (leánykori nevén: Filmarchívum) még nem vonatta vissza a példányokat, mint Gazdag Gyula igenis forrón aktuális két dokumentumfilmjének esetében.

FORRÁS: INTERNET

● Persze a temetőben, a Fiumei úton, Borsos Miklós síremléke alatt. Őt nem cédulázták meg, nem akarják kitelepíteni onnét, egyelőre még nem. Időről időre még fel is támad a 134 éve született halott. Megjelenik kedves figurája, Szindbád alakmásában, egy

Talán nincs miért. Krúdy–Huszárik–Latinovits másként lázít. Őket nem lehet egy mondatért betiltogatni, kiadott példányokat begyűjtetni. Az egész egy nagy lázadás: én nem akartam átmeneti korban élni, mondja Szindbád, s ezzel leszedi a keresztvizet az elmúlt száz esztendő min-

n Krúdy Gyula?

den pillanatáról. Akkor inkább a dínomdánom meg a lányok és asszonyok. Persze ez bagatellizálása ennek az életműnek, amely szinte kizárólag a múltban lelte fel mindazt, amiért élni érdemes.

Vannak tudós irodalmárok, akik szerint Huszárik filmje ártott Krúdynak, mert vonzó vizualitása, az érzéki örömet szerző húsleves meg a havon tekergő meztelen lány képe elvonja a figyelmet a lényegről. Szigorú szobatudósi nézőpontból tán igazuk is van, a vásznon és a képernyőn mégis a Sára Sándor fényképezte múlt század eleji világ vonzza és bilincseli le a tekintetünket. Még inkább most, amikor a digitális technikával újra lehet varázsolni a több mint negyvenéves, azaz legszebb férfikorában járó mozgókép eredeti színeit. Amikor megoldható, hogy egy rövidfilm (Tisztelet az öregasszonyoknak) kétféle hangzással szerepeljen a lemezen, hogy a sajnálatosan rövid rendezői életmű szinte minden fontos darabja rajta legyen, hogy filmesztéta, irodalomtörténész és zeneszerző beszélgessenek a Krúdy-titokról

és Huszárik alkotómódszeréről. Csak egyvalami hiányzik a telhetetlen rajongónak: a DVD extrái között jó lett volna hallani azt is, hogy egy-két szakértő a filmmel párhuzamosan hallható audiokommentárral teszi még érdekesebbé ezt a szép kiadványt.

Hol van Krúdy Gyula? Ezen a lemezen biztosan, no meg a könyvesboltok polcain is. Bár műveinek csaknem egy évtizede indult, legalább ötven kötetre tervezett újabb, minden eddiginél bővebbnek szánt összkiadása lelassult, akadozik, szinte megszűnni látszik. A Kalligram Kiadó, amely korábban nagyvonalúan vállalta ezt a kulturális missziót, forráshiánnyal küzd, és megfelelő támogatás híján nemigen tudja folytatni, befejezni a sorozatot. Huszonkét bordó borítójú kötet várja a polcon további társait. Latinovits meg hátradől, és azt mondja: „Már nem is tudom, minek örüljön az ember, ha magyar.”